

Yarenim Sevgi Ve Kalemim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Eylül 2022

Her rengin bir ölçütü vardı aslında gök kuşağı idi temel ölçüt mademki konumuz sevmekti.

İlahi bir tutanaktı da aşk: sözcüklerin ufacık cüssesine b/akmadan teneffüs ettiğim kaderin sunumunda kederli olsa da yüreğin sesi illa ki aşkı ruhu huzura kavuşturan elbet İlahi Aşk: ne masal ne sıradan bir hikâye ya da duygu. Özüksediğimiz kadar hayatı severek nam saldıığımız sevginin bakiyesinde de saklı iken inanç ve umut.

Defansı ömrün deklare ettiğim bir günü sığdıramazken cebime ve işte kaynakçam aşk ve itikat bam teline sevgimin kim bastıysa ansızın.

Muadilim sevgi: bakiyem de
Bakaya kalan bir duygu değil bu
En haşmetlisi bazen yıpransa da yüreğim
İçim burkulan ne zamanki sevginin esintisine uzak kalsam.

Bir düşün değil.
Bir düşünüş hiç değil.
Tozutan cihanın efkârına bandığım
Varsa yoksa sevdiklerim için kaygılandığım
Rotam illa ki sevgi
Rengim pembe
Yolum dik yokuş
Yok yere sevdiğim asla da gelmedi aklıma.
Ziyan olan insanlık
Zemherilerde üşüten yüreğini
Kolaçan etmeden de etrafını
Varsa yoksa sevgi diye yola düşmeli insan.

Hazan vakti
Çöl sıcağı
Kutup soğuğu
Gel gör ki kiblemde batmayan bir güneş saklı.
İçime doğan gününe doğan
Hatta geceme geceme.
Geçimsiz ruhların döktükleri ne ki

Ben sevgi ve tebessüm ekim umut biçmedim mi?

Hasat vakti ömrün
Hercai menekşe olsa birileri bana ne?
Ben Allah rızası için sevmedim mi insanları?
Gönül zengin
Ufuk çığırkan
Unutamadığım kadar yaşadığım acılarımı
Yüreğin çeperi ve açısı daha da büyüyen
Neşri ve nesri ömrün
Biçip diktiğim bir mintan işte vazgeçemediğim sevgi.

Ne gayya kuyusu ne de sıradan bir ikram
Alnım ak kalemim dik
Yüreğin de dilemması
Sözcüklerden ördüğüm bir yelek
Sevdiğimde ve yalnız kaldığımda ruhuma geçirdiğim
Günbegün dönük yüzüm Rabbime
Çığ gibi büyüyen beni bile aşan
Bazen beylik sözcüklerden değil ruhumdan taşan

Gönül razı evren razı sevmeye sevdirmeye
İlahi bir d/okunuş uzamında ömrün
Uzağında kaldığım kadar kötülüklerin ve kinin
Baş aşağı sevdiğim
Kafamın üstüne düştüğüm
Ve boylu boyunca serildiğim
O devasa kubbe bağdaş kurduğum
Bir buluta bir umuda bir de ufka
Ruhumda derin yaralar
Ama yamalı değil de yüreğim

Yarenim sevgi ve kalemim
Yâd ettiğim mazim ve ikbalim
Andaki mevcudiyetim
Derya deniz içimde saklı
Rüzgârın ç/ağrısı
Bazense asılsız bir dostun yürek yakan vedası
Elbet bekası hayatın

Renkler cebbar yürek zengin
Aşksa hasat zamanı ansızın
Biçtiğim
Elbet muradı yüreğin ve mevsimin

Gün de sonlanmadı ömür de
Seyyah bir dervişin ayak izi
Serildiğim şu kible hele ki
Tozu yuttuğum da değil
Severek tozu dumana kattığım
Ve kefil olduğum yürek benim tek servetim
Eşliğinde kalemin
Rücu eden her sözcük
Kıyama durduğum nice vakit
Ve işte altına imzamı attığım o akit:
Varsa yoksa sevebilmenin güncesi...